

tilfredsstiller i trafikal Henseende. Det tør jeg ikke sige noget om, men det er ganske givet, at man kan ikke uden videre skære en Bevilling til Banegaarden paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ned med 800 000 Kr. og altsaa bygge den for $\frac{2}{3}$ af det, der i Virkeligheden var bestemt. Jeg vil derfor meget henstille til Finansudvalget her i Landstinget at stille et Ændringsforslag om, at de 200 000 Kr., Ministeren har strøget, maa blive genoptaget paa Finansloven, saa Banegaarden kan blive bygget saaledes, som vi havde haabet, og saaledes som det var Forudsætningen. Jeg kan sige aldeles bestemt, at Aarhus Kommune var aldrig gaaet ind paa denne Overenskomst, hvis man havde troet, at man nu vilde bygge en Banegaard som den, man her tilsigter. Jeg underkender ikke dette at spare. At spare er godt, men man kan ogsaa spare saaledes, at man; som det hedder, sparer paa Skillingen og lader Daleren gaa; og jeg tror, det vil blive Tilfældet her. Jeg ved godt, at den højtærede Minister siger, at denne Trediesal er unødvendig, man har ingen Brug for den. I den Anledning ønsker jeg at erindre om, hvad den højtærede Minister udmærket godt ved, at der er Brug for alle Kontorlokaler i Bygningen, der er ikke mere Plads der; saa naar der skal ansættes flere, hvad der sikkert i Løbet af 25—30 Aar bliver nødvendigt, vil ogsaa Trediesalen blive paakrævet. Vi har set det saa mange Steder, hvor man har sparet og sagt: det gaar nok foreløbig, at det har vist sig nogle Aar frem i Tiden, at det, man har sparet — i dette Tilfælde en Trediedel — og paa mange andre Maader —, har man maattet betale betydeligt dyrere bagefter.

Endelig er der en Ting, som man ogsaa maa tage Hensyn til, og det er Skønhedsindtrykket. Naar man f. Eks. ved, at der bygges 4-Etages Bygninger i Nærheden, kan det ikke nytte at tro, at det vil se godt ud, at der kommer en 2-Etages Bygning lige overfor en 4-Etages Bygning; det vil det ikke. Jeg forstaaer meget godt, hvorfor den højtærede Minister har villet tage denne Etage bort. Men det er jo ikke alene dette, man har ogsaa villet spare 30 Meter i Længden, altsaa ca. 45 Alen, det er jo ikke saa ganske lidt. Og selvfølgelig gør man det udelukkende for at spare, ikke fordi Ministeren mener, at Aarhus Kommune er glad ved det, ikke fordi han tror at have tilfredsstillet Aarhus By, men udelukkende for at spare. Men som jeg sagde: spare er godt, men det skal gøres paa de rigtige Steder; og det mener jeg ikke, vi gør i dette Tilfælde.

Jeg vil da meget indestændigt henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt endnu at faa ordnet Forholdet saaledes, at Aarhus By fik en Banegaard, saaledes som det fra Begyndelsen af var Forudsætningen, og som de store Ofre, Aarhus Kommune bringer, berettiger til. Jeg vil samtidig henstille til Landstingets Finansudvalg, at der stilles Ændringsforslag sigtende til, at de 200 000 Kr., som er strøget af Forslaget, optages igen. Jeg ved vel, at man i Landstinget i Almindelighed ikke indlader sig paa at stille Ændringsforslag. Men da man vist alligevel tænker paa det, kan det vel ikke betyde saa forfærdelig meget, om man saa stiller et Ændringsforslag til.

Det er altsaa mit Haab, at man vil forstaa, at Aarhus By er meget daarligt stillet ved at faa opført en Banegaard, som maaske kan tilfredsstille i Øjeblikket, men ogsaa kun kan tilfredsstille i Øjeblikket, men som i Løbet af 25—30 Aar er meget for lille, og som længere frem i Tiden vil være ganske umulig.

Statsministeren (Stæuning): Det er ikke mange Enkeltheder i Finanslovsforslaget, der er fremdraget under den nu stedfundne Forhandling; der er derimod gjort nogle Bemærkninger om visse Hovedprincipper, og det er navnlig om disse, jeg ogsaa vil tillade mig at sige et Par Ord. Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing), der talte paa Venstres Vegne, indledede sine Bemærkninger med at tale om den Arbejdskonflikt, som nylig er udbrudt, og som i Øjeblikket truer med at skabe forskellig Forstyrrelse i Samfundet; senere har ogsaa et andet æret Medlem gjort Bemærkninger derom. Jeg kan være ganske enig i, hvad der er sagt af de nævnte ærede Medlemmer om det beklagelige i en saadan Arbejdskonflikt, og navnlig maa jeg melde mig med den Opfattelse, at i Tider som de nuværende, efter Aars Vanskeligheder for Industrien, for Erhvervene, for den danske Valuta, og efter at vi just for ganske kort Tid siden er begyndt baade at ordne Valutaspørgsmaalet og i øvrigt at arbejde Samfundet lidt fremad, er det unægtelig uhyre beklageligt, at en saadan Konflikt udbræder. Navnlig forekommer det mig unægtelig beklageligt, at de samme Erhverv, som har paakaldt Offentlighedens Sympati og krævet offentlig Støtte, dog mener at have Raad til at tage en Konflikt af den Art, som nu er udbrudt. Thi naar det ærede 4de tingvalgte Medlem siger, at alle kommer til at lide, saa er det jo ganske rigtigt, og jeg er enig